

I.A. Krilkov (1768-1844) ruski basnopisac, satiričar i komediograf. Proslavio se prvenstveno svojim basnama, u kojima je često uz

općeljudske mane i poroke istodobno šibao i aktualna ruska društvena i

kulturna zbivanja po čemu se razlikovao od La Fontainea, kojega je mnogo

prevodio i prerađivao i u kojeg se u mnogočem i ugledao.

Krilkoljeve basne, pisane gipkim i jampskim stihovima i narodu bliskim jezikom, uspijele su prodrijeti i do europskih čitalaca i do ruskog

puka, te pojedine Krilkoljeve sentencije žive i danas kao narodne

poslovice.

LABUD, RAK I ŠTUKA

Tri prijatelja, labud, rak i štika imaju naizgled jednostavnu zadaću, odvući nakrcana kola preko brda i dola. Međutim krećući se svak na svoju

stranu i unatoč njihovom trudu i htjenju da zadaću uspješno obave, nisu

uspjeli pomaknuti kola.

Rak unatrag vuče, labud pod oblak, A štika u vodu zaroni i nesta. Tko je kriv, ja ne znam -
nisu brige moje, li kola
tamo još i danas stoje.

Svako od naših junaka imao je dobru namjeru da ispuni svoju zadaću. Jedina nesreća je u tome što se svatko kretao na svoj način: rak je

vukao unatrag, labud uvis, a štika pod vodu. Očigledno da njihova dobra

volja nije bila dovoljna, njima nedostaje zajedništvo, dogovor i

koordinacija pokreta. Na njima bi se dobro primjenila ona narodna

poslovica da: Sloga kuću gradi.

MAGARC I SLAVUJ

Magarac čuvši priču o prekrasnom poju slavuja, zamoli ga da mu otpjeva jednu pjesmu kako bi se sam uvjerio u istinitost toga. Doboronamjerni

slavuj, uvijek spreman za pjesmu pusti svoj glas od kojeg sve se stiša:

Umuknu ptice, stanu vjeti s gore, Mirno legnu stada. Pastiru stade dah, od sreće trne, Zatre
peri sva mu duša,

K pastirici plahi pogled svrne,

Pun zanosa sluša.

Ali magarac kao magarac, preporučI slavuju da bi bilo dobro da čuje seoskog pjetla kako u
ranu zoru kukuriče jer bi od njega imao puno toga

za naučiti. Slavuj je u čudu gledao magarca i tek onda shvati da nije

bitno što ti netko kaže, već tko ti kaže.

Slavuj je umjetnik, koji sa svojim talentom i nesvakidašnjim umjećem veoma dobro radi ono
što zna. Dapače, on pjeva besprijekorno. Magarac je

neuki kritičar koji u svojoj neukosti nije uspio dokučiti da nema

dovoljno znanja niti sluha da bi mogao kritizirati jednog vrsnog

umjetnika. Stoga neželeći prizanti si svoju glupost, magarac traži spas

od pjetla, koji se nalazi negdje između slavujeve genijalnosti i

magarčeve stupidnosti.